

и остане пастырь, колко то и да немалъ желаніе на туй занятіе и колко то да є быль способенъ за друго по весоко. Сичка та земя была раздѣлена на три части: една та принадлежала на царя, друга та на жрецы тѣ, третя та на войны тѣ. Земледѣлцы тѣ нѣмали собственна земя, но работяли господарски земи: а пастыри тѣ были най презрѣны и най злочесты отъ сички тѣ съсловія. За туй и Израилтены тѣ, кои то са причисляли на туй послѣднѣ съсловіе, страдаели толкось много отъ лоша та съ тѣхъ обхода на Египтены тѣ.

Най уважаема была каста та на жрецы тѣ. Тѣ были въспитатели и съвѣтницы на царьетѣ; тѣ издавали законы и по тѣхъ сѣдяли народа; тѣ опредѣляли, — по теченіе то на свѣтила та и по періодически тѣ теченія на Ниль, — времена та на година та и реда на календаря; тѣ были единственны тѣ учены въ страна та и са занимавали съ науки тѣ и искусства та. Тѣ были ёще и врачи: но сѣкій отъ тѣхъ изучаваль врачебны тѣ средства противъ една опредѣленна болесть: единъ, напримѣръ, цѣриль очна болесть, другій болести тѣ на stomахa и проч. Чудеса та, кои то тѣ произвели предъ очи тѣ на Моисея, свидѣтельствуватъ за тѣхны тѣ познанія на силы тѣ на природа та. За туй народъ тѣ ги почиталъ за магесницы.

Главный тѣ жрецъ живѣялъ при дворе на царя. Сынове тѣ на жрецы тѣ занимавали най важны тѣ придворны службы, и царевичи тѣ са въспитавали заедно съ тѣхъ. Съ подробна точность са предписвало на царя, кога той трѣба да става, да принося жертва, да обѣдва и да са вижда съ супруга та си. Въ първяя часъ подиръ ставанье то му отваряли донесенія та отъ разны тѣ мѣста на господарство то. Подиръ туй царь тѣ, великолѣпно премѣненъ, въ корона и съ скіптръ въ рѣцѣ, отивалъ въ храма. Тамъ главный тѣ жрецъ го поучаваль — какви свойства трѣба да има добрый тѣ царь, и за наставление прочиталъ му една глава отъ отечественны тѣ лѣтописы.